

כסייעתא דשמיא

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון חיים כ"ר נחמן מיכאל נחמני נ"ע זי"ע מח"ס 'זרע שמשון' ותולדות שמשון' שחי לפני כ-300 שנה ומקום קברו לא נודע והכתיבה שהלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בכניו היו ומוזני

פרשת דברים תשע"ט • זרע שמשון הלימוד שמשפיע ישועות • ג' אייר 282

אמרות שמשון

טעם שכתחילה הוכיח אותם ברמז ואחר כך הוכיחם במפורש

אַלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַר בְּעָרְבָה מוֹל סוּף בֵּין פָּאָרָן וּבֵין תַּפַּל וְלִבְּן וְחִצְרֹת וְדֵי יַחֲבִי' (א א): ברש"י מחז"ל, לפי שהם דברי תוכחות ומנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום בהן, לפיכך סתם את הדברים והזכיר ברמז מפני כבודן של ישראל.

ויש להקשות הרי בהמשך הפרשיות הזכיר במפורש את מה שהכעיסו, חטא מרגלים (א כב), חטא העגל (ט טז) מחלוקת קורח (יא ו), וא"כ מה הועיל שסתם כאן וכתב ברמז ומה כבוד יש לישראל בכך הרי לבסוף כתב זאת במפורש.

בדרך הפשט יש לפרש, שמתחילה הוכיחם דרך רמז כלפי מי שחטא מעט, שחשש לכבודם, ואחר כך הוכיחם בפרטות, כנגד מי שחטא הרבה.

ועוד יש לתרץ דהנה איתא במדרש (דב"ר א ד) ראויים היו התוכחות לומר מפי בלעם והברכות מפי משה, אלא אילו הוכיחם בלעם היו ישראל אומרים שונא מוכיחנו, ואילו ברכם משה היו אומות העולם אומרים אוהבם ברכם, אמר הקב"ה יוכיחן משה שאוהבן, ויברכם בלעם ששונאם כדי שיתבררו התוכחות והברכות ביד ישראל. וזה כוונת הכתוב אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל וגו' והמשיך לומר הכל ברמז, דנתכוון להזדיש להם דהיות וכל תוכחות אלו נאמרו על ידי משה שאוהבן משום כן אף שאמר להם הכל בפירוש נחשב להם הדבר כרמז בעלמא ולא היה להם בזה כל כך בושות פנים, והוי לטוב להם ולכבודם כדי שלא ישמעו מפי בלעם ששונאם, וכשמשה אוהבן אמר להם זאת הרי זה נחשב כרמז בעלמא.

ועוד יש לתרץ דמצינו בגמרא (סנהדרין מג:) שסובר רבי נחמיה דלא נתחייבו ישראל ערבות אחד על חבירו אפילו בעבירות הגלויות עד שעברו את הירדן. ולכך יש לומר שהיות שעדיין לא עברו את הירדן ועדיין לא נתחייבו בערבות וא"כ כל אחד לא יענש אלא על חלקו שהיה באותו החטא, ובדאי הרבה מבני"א לא היה להם רק חלק קטן מאד באותם החטאים ולכך גם הוכיחן ברמז היות והיה להם רק חלק קטן בעבירות כרמז בעלמא וכך גם עונשן על זה רק במקצת כרמז בעלמא. ואף שאח"כ פירט את החטא, מכל מקום בתחילה אמר זאת בדרך רמז לומר להם שהיות שעדיין נמצאים בעבר הירדן ולא קבלו על עצמם עדיין ערבות אחד על חבירו, א"כ כל חטאם הוא במקצת כרמז בעלמא. (זרע שמשון פרשתינו אות א)

ע"י קולו של המדבר יש להבין אם בדעת מדבר

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצַף וַיִּשְׁבַּע לְאָמֹר' (א לד): קשה למה לא אמר וישמע ה' את דבריכם ואמר קול דבריכם. ומצינו כיוצא בו כמה פעמים (ואתחנן ה כה, איוב ג. ח. ל. טז) וצריך טעם מהו תיבת קול. [רבינו מפרש גם את הפסוקים שבפרשת ואתחנן עיי"ש וכאן לא הבאנו רק את מה שמבאר על הפסוק שבפרשתן]

וי"ל עפ"י מה שנקדים לפרש את הפסוק באיוב, שמאחר שמקודם אמר אליהו לאיוב (שם לב יח) כי מלאתי מלים הציקתני רוח בטני, והיינו דלפעמים יש לאדם איזה סיבה לדבר מחמת כעס וכדו' ואינו יכול לעצור בנפשו ולמשול ברוחו מלדבר, אזי אפילו כשדומת, אין ראוי לשום לב כלל לדבריו שהם בלא דעת ורק הסיבה של הכעס וכדו' מכרחת אותו לדבר. ולכן אליהו אחר שהקדים לומר כי מלאתי מלים הציקתני רוח בטני דמשמע שיש לו איזה טעם שמכריח אותו לדבר,

הוסיף לומר שאף על פי כן האזינה לקול מילי, הדגיש לומר האזינה לקול מילי, כי אם היה אומר האזינה למילי, פשיטא שאיוב לא משית לבו לדבריו שהרי הוא עצמו הודה שדבריו באים מחמת טירדא ואין לשית לב עליהם, לכך אמר האזינה לקול מילי, להודיעו שאין דבריו מחמת טירדא ובלי דעת, אלא מדבר בנפש צלולה ובדעת מיושבת, והראיה לכך, הקול שעמו אני מוציא את הדברים, שמי שאינו מכוון דבריו בדעת, אף אינו מכוון את קולו, וכשאתה רואה שאני מכוון את קולי שמע מינה שאני מדבר בדעת מיושבת, ומשום הכי האזינה לקול מילי.

ועפ"ז יתפרש יפה מה שאמר משה וישמע ה' את קול דבריכם, דהנה הכא דיברו ישראל נגד הקב"ה במעשה המרגלים, אולם אין להאשימם בדבריהם שהרי היו טרודים ומתפחדים במה שאמרו להם המרגלים נמצא שדבריהם היה בלא דעת ואין להביט על כך כלל, אלא שישמע ה' את הקול שהוציאו את דבריהם, שבכך היה נודע כי בדעת מיושבת היו מדברים וא"כ היה זה בחטא ובפשע, ובכוונה תחילה לחטוא לפניו, לכך אחר שישמע ה' את קול דבריכם אזי דוקא ויקצוף וישבע לאמר אם יראה איש באנשים האלה וגו' את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם. (זרע שמשון פרשתינו אות ה)

מגילת איכה

כשאינן שלום מאבדים את כל הברכות

'וַתִּזְנַח מְשֻׁלֹם נַפְשִׁי וְנִשְׁתִּי טוֹבָה וְאָמַר אֲבָד נַצְחִי וְתוֹחֲלֹתֵי מֵה' (איכה ג יז-יח): לכאורה תמוה מאד איך יתכן שיאבד התקוה מהקב"ה.

ויש לפרש עפ"י מה שידוע שאם אין שלום אין כלום (ראה רש"י ויקרא כו ו), ומצינו בחז"ל (זוה"ק ח"א פח.) שהברכה שורה על האדם רק יש לו איזה דבר בביתו, ואזי יכול להתרבות ע"י הברכה, אולם אם אין לו כלום אין נעשה לו שום נס. ובכך פירש כוונת הפסוק (מלכים ב ד ב) שאמר אלישע לאשה השונמית 'הגדי לי מה יש לך בבית', דמשום כן שאל אותה מה יש לה, כי צריך שיהיה לה איזה דבר שעליו ישרה הברכה. ולפ"ז מתבאר יפה כוונת הכתוב שהקדים המקוון לומר **'ותזנח משלום נפשי'**, והיינו שאבדו את השלום, והלא כשאין שלום אין כלום, אם כן ממילא **'אבד נצחתי'** שנאבדה מהם התקוה, כי כשאין כלום אי אפשר לברכה ולנס לחול. אמנם כשיהיה להם השלום אזי בדאי יהיה להם כל הברכות. (זרע שמשון קינות אות ט)

'השיבנו ה' אליך' (ונשוב) ונשובה חדש ימינו כקדם' (איכה ה כא): יש לדקדק וליתן טעם למה כתיב בפסוק **ונשוב וקרינו ונשובה**. ועוד יש להבין מה כוונת מה שסיים לומר חדש ימינו כקדם.

ויש לתרץ באופן שקושיה האחת מתרצת את השניה, דהנה אמרו בגמרא (יומא כא.) שבמקדש שני היו חסרים חמשה דברים, לא ירדה אש מן השמים, לא היה אורים ותומים, לא היה ארון וכו', וזה רמז בפסוק זה שנכתב אחר כל הפסוקים שבמגילת איכה שמדברים מענין צרות הגלות ומבקשים בבקשה מאת השי"ת השיבנו ה' וגו', והיינו ששייב ה' אותנו אליו, כתיב **ונשוב** חסר ה"א, לרמז שאף אם אין אנו ראויים לכך ששייב אותנו בשלימות, על כל פנים ששייב אותנו אפילו מבלי ה"א, כלומר מבלי החמשה דברים, וכפי שהיה בבית המקדש השני. אולם קרינו **ונשובה**, כי תפילתינו ותקותינו היא שיתקיים בנו כפי הקריאה **ונשובה** מלא, ששייב אותנו ויהיו לנו אף אותם ה' דברים שחסרו בבית שני, וזה יתקיים כשיחדש ימינו **כקדם**, היינו כמו שהיה במקדש ראשון בעת שובנה בימי שלמה, דאז קיימא סיהרא בשלימותא, יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן. (זרע שמשון קינות סוף אות יג)

הוצאת הגליון והפצת לזכות

<p>לרפואה שליעה בעהרה</p> <p>יעקב בן קניה</p> <p>שיוכה לרפואה שליעה וזבריאות איתנה</p>	<p>לישועה ולברכה בכל עת</p> <p>ניתן לתרום 24 שעות ביממה ע"י מערכת ממוחשבת מאובטחת</p> <p>02-80-80-500 שלוחה 3</p>	<p>לברכה והצלחה</p> <p>יאיר בן רוזה</p> <p>שיוכה לישועה ברוחניות ונפשיות לעבודתו ויבדוק</p>	<p>שבתו שעפטל בן לאה</p> <p>להצלחה וברכה בכל הענינים</p>	<p>זרע של קייצא</p> <p>ידידנו החפץ בעילום שמו ומשפחתו תחי' שיוכו לשי"ת בנקל ובבריאות לשלוחת כל המשפחות</p>
---	--	--	---	---

זכות החבר והבטוחותיו יעמוד להם שבזכות הסיוע להפצת תורת זרע שמשון יזכו להצלחה ולברכה בכל הענינים ועל אף כל עשאלות לבם לטובה וברכה

פניני שמשון

עניני חורבן הבית

אחר החורבן יש מחלוקת בעולם והזיווגים היו באים בשורח

כתוב בכתבי האר"י זלה"ה (עיין בעץ חיים שער ט"ו פ"ח, ובספר הגלגולים פרק ג') **שקודם חורבן הבית היו יורדות נשמות חדשות והיה שלום בעולם ואז זיווגן בלי טורח ויגיעה ברגע אחד, אבל אחר שנחרב הבית נתרבה המחלוקת ואינן יורדות נשמות חדשות ומשום הכי זיווגן בטורח גדול ועמל וקטטות ומריבות.** והנה בימי דוד היה מחלוקת ביניהם, כדאמרין (שחר טוב תהלים ז) שמשום זה היו יוצאים למלחמה ונופלין, ומשום הכי כשהגיע לפרק בתולה נשאת נתקררה דעתו, שראה הטעם שתיקנו דוקא ברביעי משום שלא יתרבה המחלוקת דליכא כתובה דלית בה תיגרא, וממילא נתברר לו שכשיש מחלוקת הזיווגים הם בטורח וביגיעה רבה, ולכן אף על פי שבת שבע היתה ראויה לו לא יכלה להנשא לו אלא במכאוב, ועוד שעדיין לא היה בית המקדש בעולם. (בראשית אות ד)

ראוי לכבות כ' בכיות

ועוד אמרו ז"ל (ירושלמי יומא פרק א הלכה א) כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו, **ולכן כפל ואמר בכה שלא נבנה, תבכה שהוא כאילו נחרב בימך.** (קיינות אות ב)

לשיטת רבי שיום הכיפורים מכפר אף בלא תשובה האיך נחרב בית המקדש

אבל עכשיו שלא זכיתם אתם קוראים טומאתה בשוליה, שהואיל שנחרב הבית וכל דור שלא נבנה בימיו כאילו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פרק א הלכה א) על כרחין לומר שלא שבתם בתשובה שלימה וכל באתם אפילו ביום הכיפורים לכלל מלאכי השרת, שאפילו לדעת רבי דסבירא ליה דיום הכיפורים מכפר אפילו בלא תשובה (יומא פה), **צריך לומר שאינו מכפר כפרה גמורה, כמו שתירצו התוספות ישנים בסוף פרק ח' דיומא (שם ד"ה תשובה) דמשום זה נחרב הבית ועיי"ש.** (קיינות אות ו)

כח תפילת יחיד יכול לצמוד ישועת הרבים

משום הכי אמר חבי כמעט וכו', אף על פי שאתה מופרש מן הצבור יש לך להיות יושב ומתפלל עליהם ולצפות ישועתם בכל רגע ורגע, כההיא דצפית לישועה, וההיא דכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ועל דרך זה יש לך לצפות שמכח תפלתך שתתפלל בכוונה גדולה תעלה ותצמח ישועת הצבור. וזה פשוט הכתוב וכל חכם לב בכס יבואו ויעשו, שהיה לו לומר יבואו ויעשו, אלא לומר שכל מה שעושה האדם צריך לעשותו לזכות הצבור, כי זכותא דרבים עדיף, והיינו מאי דאהני ליה לפני הקדוש ברוך הוא. **ואף אם עושה המצוות פרטיות שבגופו כגון ציצית ותפילין מזהה ומעקה וצדקה, לעולם יעשה אותם בכוונה, שזכות מצוה זו יועיל לכל ישראל.** (תולדות שמשון פ"ב מ"ה)

סמוך לעת הגאולה מתגבר היצר להסית את ישראל כדי לעכב את הגאולה

מאי דתני לעתיד בעקבות משיחא, צריך עיון למה דוקא בעקבות משיחא יהיה כך, והלא אדרבא אז היה להם להיות נעזרים מן השמים, שיתנוצץ עליהם אור השחר של הגאולה כדי לזכות יותר. והטעם שנתנו שכל דבר מתגבר כנגד הפכו, אינו כדאי. ועוד למה דוקא באלו העבירות היצר מתגבר, ולא בשאר עבירות.

ויש לומר, דבעקבות משיחא משמע שקרב הזמן של משיח, ואם קרב הזמן של משיח שישראל אינם זוכים, דקיימא לן זכו אחישנה, לא זכו בעתה. ומשום הכי אין להם סיוע מלמעלה, כדי שיבינו כי העולם הטעם למה לא נגאלו עד הנה. שהרי אף קודם חורבן היה להם כל אלו העונות, ואדרבא אלו העבירות היו גרמא בנזיקין שיחרב הבית, והיה להם להיות נזהרין בגלותן מאלו העבירות, שלא לשוב בהם, כדי שישקיף הקדוש ברוך הוא עליהם ברחמים, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו,

והם לא עשו כן, **לכן בעקבות משיחא המדת הדין מגרי בהו היצר הרע באלו העבירות דוקא כדי לעכב גאולתם, במכל שכן שכבר נחרב הבית על עבירות אלו, כדאמרין בפרק ט"ז דשבת אמר עולא, לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא היה להם בושת פנים זה מזה. וזהו בעקבות משיחא חוצפא יסגרי.** (תולדות שמשון פ"ב מ"ט)

ביאור הרמז למנהג הנחת האבן תחת הראש כליל ט' באב

וכתב הבית יוסף אורח חיים סימן תקנ"ה (בשם הגהות מרדכי), יש בני אדם שמשמין אבן תחת ראשם ליל ט' באב, ורמז לדבר ויקח מאבני המקום, ובית המקדש ראה דכתיב מה נורא המקום הזה וחורבן ראה עכ"ל. וקשה היכא רמיזא בפסוק שיעקב ראה החרבן. אלא כך פירושו, מה נורא המקום הזה היינו הבית המקדש שראה, **ואחר שראה הבית המקדש לא אמר זה בית אלקים, אלא אין זה אותו הבית המקדש שיהיה קיים לעד, שזה עתיד ליחרב, ומהו הבית המקדש שיתקיים, מה שיבנה הקב"ה מעצמו, כי אם בית אלקים, אמנם מקום זה לעולם הוא שער השמים וכולי עלמא מכוונים ליבם בתפילתם דרך בית קודש הקדשים.** (ויצא אות ו)

קריאה של חיבה

לקראת יום הילולת רבנו המחבר הקדוש זלה"ה

אנו קוראים בקריאה של חיבה להשתתף בשיעור הנפלא הוטיק והקבוע שנמסר במתק שפתיים ונבחרות מיוחדת בכל ליל שישי

ע"י הרה"ג רבי אברהם מרדכי זילברברג שליט"א

בבית מדרש הר צבי (בקומת העזרת נשים הכניסה מהצד של הגשר)

בשעה 8:00 בערב

• כיבוד קל לכבוד המשתתפים •

ישועות וברכות בכח ההבטחה שאינה חוזרת ריקס
יש קולנו וזוהי כבוד אמת!!!

הוצאת הגליון והפצתו והלימוד בכולל ליל שישי לעילוי נשמות

הרבני הנגיד המפורסם שלבו היה רחב כאולם מקים עולה של תורה ומגדולי תומכי התורה בימינו

הרה"ח ר' אברהם ב"ד נחום יואל הלפרן ז"ל נשיא קרן השביעית

נלב"ע ליל ש"ק ו' אב תשע"ז ת.נ.ג.ב.ה.

הוקדש ע"י בנו

הרבני הנגיד הרה"ח ר' יוסף שליט"א

זכות רבנו והבטחותיו יעמוד לו להתברך בכל משאלות לבנו לדאות ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו שמוחה נזחת מכל יוצ"ח

בתרומה קבועה או חד פעמית

הינכם שותפים לכל הפצת תורת המחבר בכל העולם!

• שמאכס יוזכר בשעת הלימוד הקבוע כרפיט לשיעור ולכריכה! •

ארץ ישראל 05271-66450 • ארה"ב 347-496-5657

השתתפו עמנו!

יחד נכניס למקומות נוספים את אור תורת 'זרע שמשון'

יו"ל ע"י האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון שע"י ארגון מפתח של בנימין

ארה"ב הרב נחום בנימין פאשקעס: 347-496-5657 Zera Shimshon C/O B Paskesz 1645 48 ST Brooklyn NY 11204 mbpaskesz@gmail.com

ארה"ק הרב ישראל זילברברג 05271-66450

מוקד זרע שמשון: 02-80-80-500 לקבלת הגליון לשלוח למייל: zera277@gmail.com או באתר: www.zerashimshon.com

ניתן להפקיד בנק מרכזית (17) סניף 635 מ.ח. 71713028 ע"ש זרע שמשון כמו"כ ניתן לתרום ככרטיס אשראי

ניתן לשלוח תרומות והנצחות לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים

ניתן להשיג את הספר 'זרע שמשון' בארה"ק: 05271-66-450 בארה"ב: 347-496-5657

הוצאת זרע שמשון נוסדה בשנת תש"ס על ידי הרב ישראל זילברברג ורבינו הגאון ר' יוסף שליט"א

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, וישפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו